TEN ROOMS OF THE MIND
MADNESS
Excess

GILLETTE वेडेपणा

अतिरेक

मनाच्या दहा खोल्या

असे एक घर आहे, ज्यात आपल्यापैकी प्रत्येकजण ते कधीही न निवडता राहतो.

त्याला पत्ता नाही. ते कोणत्याही नकाशावर दिसत नाही. तरीही आपण खरोखर राहिलेल्या कोणत्याही ठिकाणापेक्षा आपण त्याला अधिक ओळखतो. आत दहा दारे आहेत.

काही आपण लक्षातही न येता रोज उघडतो.

इतर आपण कुलूपबंद ठेवतो, त्यांचा आपल्याशी काहीच संबंध नाही असे दाखवत.

आणि मग अशा खोल्या असतात ज्या आपण स्वतः बांधल्या नाहीत, तरीही कशा कोण जाणे आपण त्या आपल्या आत वागवतो. हा सिद्धांत नाही.

हे कपाटावर धूळ खात पडलेले मानसशास्त्राचे पुस्तक नाही.

ही एका अशा माणसाची कहाणी आहे जो या दहा खोल्यांमधून एकेक करून चालत गेला, अनेकदा आपण कुठे आहोत हे न कळता, आणि जो आता, खांद्यावर आणखी काही वर्षे घेऊन, त्या जशा अनुभवल्या तशाच त्यांचे वर्णन करण्याचा प्रयत्न करत आहे.

दहा दारे.

मी ती सगळी उघडली.

काही कुतूहलाने.

काही नाइलाजाने.

काही तेव्हाच, जेव्हा मागे फिरायला आधीच खूप उशीर झाला होता.

या खोल्या ओळखीच्या वाटत असतील, तर त्या माझी कथा सांगतात म्हणून नाही.

तर कारण, कुठेतरी खोलवर, त्या तुमचीही कथा सांगतात.

Ferdinando

वेडेपणा — अतिरेक

ते मला वेडा म्हणाले.

एकापेक्षा जास्त वेळा.

कधी मी खूप विचार करायचो म्हणून.

कधी मला खूप जाणवायचे म्हणून.

आणि कधी फक्त मी गोष्टी वेगळ्या कोनातून पाहायचो म्हणून.

काळानुसार माझ्या लक्षात आले की ज्याचे वर्गीकरण आपल्याला करता येत नाही, त्याला आपण अनेकदा वेडेपणाचे लेबल लावतो.

तरीही एक प्रकारचा वेडेपणा अतिसंवेदनशीलतेतून जन्मतो.

अतिरिक्त प्रश्न विचारण्यातून.

खोली नसलेले पृष्ठभाग स्वीकारता न येण्यातून.

वेडेपणा ही अशी खोली आहे, जिथे विचार भाषेपेक्षा वेगाने धावतो.

जिथे भावना सगळ्या एकाच वेळी येतात.

जिथे हृदयाला आपली दारे बंद करता येत नाहीत.

तिच्यातून जाणारा कोणीही तसाच बाहेर पडत नाही.

कारण त्यांनी काहीतरी पाहिलेले असते.

आणि जे पाहिले गेले ते न पाहिलेले करता येत नाही.

अनेकांना वाटते की वेडेपणा हा बुद्धिमत्तेच्या विरुद्ध आहे.

मला खात्री नाही.

कधी कधी ते जवळचे नातेवाईक असतात.

कधी कधी वेडेपणा म्हणजे आपल्या शेवटच्या मर्यादेपर्यंत पोहोचलेली बुद्धिमत्ता.

असा बिंदू, जिथे तिला आता आवरता येत नाही.

जिथे तिला खूप जास्त संबंध दिसतात.

खूप जास्त अर्थ.

एकाच वेळी खूप जास्त वास्तव.

आणि असे घडते तेव्हा भाषा पुरेशी उरत नाही.

फक्त हावभाव — किंवा शांतता — एक अपूर्ण अनुवादक म्हणून उरतो.

Ferdinando